2026/877

21.4.2026

KOMMISSIONENS FORORDNING (EU) 2026/877

af 16. april 2026

om anvendelse af artikel 101, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på visse kategorier af teknologioverførselsaftaler

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning nr. 19/65/EØF af 2. marts 1965 om anvendelse af bestemmelserne i traktatens artikel 85, stk. 3, på kategorier af aftaler og samordnet praksis ([1]), særlig artikel 1,

efter offentliggørelse af et udkast til denne forordning,

efter høring af Det Rådgivende Udvalg for Kartel- og Monopolspørgsmål, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved forordning nr. 19/65/EØF bemyndiges Kommissionen til ved forordning at anvende traktatens artikel 101, stk. 3, på visse kategorier af teknologioverførselsaftaler og tilsvarende former for samordnet praksis, der falder ind under traktatens artikel 101, stk. 1, når der i aftalen eller den samordnede praksis kun deltager to virksomheder.

(2) I medfør af forordning nr. 19/65/EØF har Kommissionen bl.a. vedtaget forordning (EU) nr. 316/2014 ([2]). I forordning (EU) nr. 316/2014 defineres kategorier af teknologioverførselsaftaler, som af Kommissionen blev anset for normalt at opfylde betingelserne i traktatens artikel 101, stk. 3. I betragtning af de generelt positive erfaringer med anvendelsen af forordning (EU) nr. 316/2014, som udløber den 30. april 2026, og resultaterne af evalueringen heraf bør der vedtages en ny gruppefritagelsesforordning.

(3) Nærværende forordning bør sikre en effektiv beskyttelse af konkurrencen og give virksomhederne tilstrækkelig retssikkerhed. Ved virkeliggørelsen af disse mål bør der tages hensyn til behovet for at forenkle den administrative kontrol og de lovgivningsmæssige rammer i størst muligt omfang.

(4) Teknologioverførselsaftaler vedrører licensering af teknologirettigheder. Sådanne aftaler vil normalt fremme økonomisk effektivitet og styrke konkurrencen, da de kan forhindre dobbeltarbejde inden for forskning og udvikling, skabe incitament til at iværksætte indledende forskning og udvikling, fremme innovation, lette den teknologiske udbredelse og skabe konkurrence på produktmarkederne.

(5) Sandsynligheden for, at sådanne effektivitets- og konkurrencefremmende virkninger opvejer eventuelle konkurrencebegrænsende virkninger forårsaget af begrænsninger indeholdt i teknologioverførselsaftaler, afhænger af de deltagende virksomheders markedsstyrke og derfor af, i hvilket omfang disse virksomheder møder konkurrence fra andre virksomheder, der ejer teknologier eller fremstiller produkter, som kan substitueres med førstnævnte virksomheders teknologier eller produkter.

(6) Denne forordning bør kun finde anvendelse på teknologioverførselsaftaler mellem en licensgiver og en licenstager. Den bør omfatte sådanne aftaler, selv hvis aftalen indeholder betingelser gældende for mere end et omsætningsled, f.eks. ved at indeholde et krav om, at licenstageren skal etablere et særligt distributionssystem, og ved at præcisere de forpligtelser, som licenstageren skal eller kan pålægge forhandlerne af de produkter, der produceres på licens.

([1]) EFT 36 af 6.3.1965, s. 533/65, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1965/19/oj.
([2]) Kommissionens forordning (EU) nr. 316/2014 af 21. marts 2014 om anvendelse af artikel 101, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på visse kategorier af teknologioverførselsaftaler (EUT L 93 af 28.3.2014, s. 17, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2014/316/oj).

Sådanne betingelser og forpligtelser bør imidlertid overholde de konkurrenceregler, der gælder for leverings- og distributionsaftaler, som er fastlagt i Kommissionens forordning (EU) 2022/720 ([3]) og er nærmere beskrevet i Kommissionens retningslinjer for vertikale begrænsninger ([4]). Leverings- og distributionsaftaler indgået mellem en licenstager og aftagere af dennes aftaleprodukter bør ikke være omfattet af fritagelsen efter denne forordning.

(7) Nærværende forordning bør kun finde anvendelse på aftaler, hvor licensgiveren tillader licenstageren og/eller en eller flere af dennes underleverandører at udnytte de overførte teknologirettigheder, eventuelt efter at licenstageren og/eller dennes underleverandører har udført supplerende forskning og udvikling, med det formål at producere varer eller tjenesteydelser. Den bør ikke finde anvendelse på licensering i forbindelse med forsknings- og udviklingsaftaler, der er omfattet af Kommissionens forordning (EU) 2023/1066 ([5]), eller på licensering i forbindelse med specialiseringsaftaler, der er omfattet af Kommissionens forordning (EU) 2023/1067 ([6]). Den bør heller ikke finde anvendelse på aftaler, der primært kun vedrører videresalg eller distribution af software, hvad enten det foregår fysisk eller digitalt, idet sådanne aftaler ikke tager sigte på licensering af produktionsteknologi, men snarere svarer til distributionsaftaler.

(8) Denne forordning bør heller ikke finde anvendelse på aftaler, der indgås med henblik på at danne teknologipuljer, dvs. aftaler om samling af teknologier i puljer med det formål at meddele licens på dem til deltagere i puljen eller til tredjemand, eller på aftaler, hvorved der meddeles licens på teknologipuljerne til disse tredjeparter. Den bør heller ikke finde anvendelse på ordninger, hvor mulige licenstagere af en teknologi går sammen om at forhandle betingelserne i teknologioverførselsaftalerne i fællesskab (licensforhandlingsgrupper).

(9) I en forordning om anvendelse af traktatens artikel 101, stk. 3, er det ikke nødvendigt at fastlægge, hvilke teknologioverførselsaftaler der kan falde ind under traktatens artikel 101, stk. 1. Ved den individuelle bedømmelse af aftaler i henhold til traktatens artikel 101, stk. 1, skal der tages hensyn til en række faktorer, navnlig strukturen og dynamikken på de relevante teknologi- og produktmarkeder.

(10) Gruppefritagelsen efter denne forordning bør begrænses til kun at omfatter de aftaler, der med tilstrækkelig sikkerhed kan antages at opfylde betingelserne i traktatens artikel 101, stk. 3. For at opnå fordelene ved og virkeliggøre målene for teknologioverførsel bør denne forordning ikke kun omfatte overførsel af teknologi som sådan, men også andre bestemmelser i teknologioverførselsaftaler, hvis og i det omfang disse bestemmelser er direkte forbundet med produktion eller salg af aftaleprodukterne.

(11) I forbindelse med teknologioverførselsaftaler mellem konkurrenter kan det formodes, at så længe parternes samlede andel af de relevante markeder ikke overstiger 20 %, og aftalerne ikke indeholder visse alvorligt konkurrencebegrænsende bestemmelser, bidrager de generelt til at forbedre produktionen eller distributionen og sikrer forbrugerne en rimelig andel af fordelene herved.

(12) I forbindelse med teknologioverførselsaftaler mellem ikkekonkurrenter kan det formodes, at så længe parternes individuelle andel af de relevante markeder ikke overstiger 30 %, og aftalerne ikke indeholder visse alvorligt konkurrencebegrænsende bestemmelser, bidrager de generelt til at forbedre produktionen eller distributionen og sikrer forbrugerne en rimelig andel af fordelene herved.

(13) Ved anvendelsen af denne forordning bør markedsandelen på de relevante teknologimarkeder beregnes på grundlag af de licenserede teknologirettigheders tilstedeværelse på de relevante produktmarkeder og geografiske markeder, hvor aftaleprodukterne sælges, dvs. på grundlag af salget af de aftaleprodukter, der produceres af licensgiveren og licenstagerne. Derfor bør teknologier, der endnu ikke har ført til salg af aftaleprodukter, ved anvendelsen af denne forordning anses for at have en markedsandel på nul.

([3]) Kommissionens forordning (EU) 2022/720 af 10. maj 2022 om anvendelse af artikel 101, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på kategorier af vertikale aftaler og samordnet praksis (EUT L 134 af 11.5.2022, s. 4, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/720/oj).

([4]) Meddelelse fra Kommissionen – Retningslinjer for vertikale begrænsninger (EUT C 248 af 30.6.2022, s. 1).

([5]) Kommissionens forordning (EU) 2023/1066 af 1. juni 2023 om anvendelse af artikel 101, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på visse kategorier af forsknings- og udviklingsaftaler (EUT L 143 af 2.6.2023, s. 9, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1066/oj).

([6]) Kommissionens forordning (EU) 2023/1067 af 1. juni 2023 om anvendelse af artikel 101, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på visse kategorier af specialiseringsaftaler (EUT L 143 af 2.6.2023, s. 20, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1067/oj).

(14) Bestemmelserne i denne forordning vedrørende anvendelse af markedsandelstærskler bør ikke berøre beregningen af markedsandele med henblik på vurderingen af aftaler, der ikke falder ind under gruppeforordningen i denne forordning. Anvendelsen af nærværende forordning berører ikke anvendelsen af traktatens artikel 102.

(15) I tilfælde hvor den relevante markedsandelstærskel overskrides på et eller flere produkt- eller teknologimarkeder, bør gruppefritagelsen ikke finde anvendelse på aftalen med hensyn til de relevante markeder.

(16) Der kan ikke være nogen formodning om, at en teknologioverførselsaftale er omfattet af traktatens artikel 101, stk. 1, når disse markedsandelstærskler er overskredet. Eksempelvis falder eksklusive licensaftaler indgået mellem virksomheder, der ikke er konkurrenter, ofte uden for anvendelsesområdet for traktatens artikel 101, stk. 1. Der er kan heller ikke være nogen formodning om, at en teknologioverførselsaftale, der er omfattet af traktatens artikel 101, stk. 1, og hvor markedsandelstærsklerne er overskredet, ikke opfylder betingelserne for fritagelse i artikel 101, stk. 3. Det kan imidlertid ej heller formodes, at de normalt indebærer objektive fordele af en sådan art og et sådant omfang, at de opvejer de ulemper, de medfører for konkurrencen.

(17) Denne forordning bør ikke medføre fritagelse af teknologioverførselsaftaler, der indeholder begrænsninger, som ikke er nødvendige for at forbedre produktionen eller distributionen. Navnlig bør teknologioverførselsaftaler, som indeholder visse alvorligt konkurrencebegrænsende bestemmelser såsom fastsættelse af priser over for tredjemand, ikke være omfattet af gruppefritagelsen i henhold til denne forordning, uanset de deltagende virksomheders markedsandele. Indeholder en aftale sådanne alvorlige konkurrencebegrænsninger, bør hele aftalen udelukkes fra gruppefritagelsen.

(18) Med henblik på at bevare virksomhedernes incitament til at innovere og sikre en hensigtsmæssig udnyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder bør visse begrænsninger udelukkes fra gruppefritagelsen. Det gælder især visse grant back-forpligtelser og ikkeanfægtelsesklausuler. Når en teknologioverførselsaftale indeholder sådanne begrænsninger, er det kun den pågældende begrænsning, der bør udelukkes fra gruppefritagelsen.

(19) Markedsandelstærsklerne, ikkefritagelsen af visse teknologioverførselsaftaler, der indeholder alvorligt konkurrencebegrænsende bestemmelser, og de udelukkede begrænsninger i henhold til forordningen, sikrer normalt, at aftaler, som er omfattet af gruppefritagelsen, ikke giver de deltagende virksomheder mulighed for at udelukke konkurrencen for en væsentlig del af de pågældende varer.

(20) Denne forordning bør angive de typiske situationer, hvor det i henhold til artikel 29 i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 ([7]) kan anses for hensigtsmæssigt at inddrage den fritagelse, der fastsættes i nærværende forordning.

(21) For at styrke tilsynet med parallelle netværk af teknologioverførselsaftaler, som har ligeartede konkurrencebegrænsende virkninger, og som dækker mere end 50 % af et givet marked, bør Kommissionen kunne erklære denne forordning uanvendelig på teknologioverførselsaftaler, som indeholder bestemte begrænsninger, der vedrører det pågældende marked, hvorved traktatens artikel 101 igen finder fuld anvendelse på sådanne aftaler —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Definitioner

1. I denne forordning forstås ved:

a) »aftale«: en aftale, en vedtagelse inden for en sammenslutning af virksomheder eller en samordnet praksis

([7]) Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16. december 2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT L 1 af 4.1.2003, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2003/1/oj).

b) »teknologirettigheder«: knowhow samt følgende rettigheder eller en kombination af dem, herunder ansøgninger om disse rettigheder eller ansøgninger om registrering af dem:

   i) patenter

   ii) brugsmodeller

   iii) designrettigheder

   iv) rettigheder til halvlederprodukters topografi

   v) supplerende beskyttelsescertifikater for lægemidler og andre produkter, for hvilke der kan udstedes supplerende beskyttelsescertifikater

   vi) certifikater på plantenyheder, og

   vii) ophavsret til software

c) »teknologioverførselsaftale«:

   i) en aftale om meddelelse af licens på teknologirettigheder indgået mellem to virksomheder med henblik på licenstagerens og/eller dennes underleverandørers produktion af aftaleprodukter

   ii) en overdragelse af teknologirettigheder mellem to virksomheder med henblik på produktion af aftaleprodukter, hvor en del af den risiko, der er forbundet med at udnytte teknologien, forbliver hos den overdragende part

d) »gensidig aftale«: en teknologioverførselsaftale, hvorved to virksomheder — i samme kontrakt eller i særskilte kontrakter — meddeler hinanden en licens på teknologirettigheder, og hvor disse licenser vedrører konkurrerende teknologier eller kan benyttes til produktion af konkurrerende produkter

e) »ikkegensidig aftale«: en teknologioverførselsaftale, hvorved en virksomhed meddeler en anden virksomhed licens på teknologirettigheder, eller hvorved to virksomheder meddeler hinanden en sådan licens, men hvor disse licenser ikke vedrører konkurrerende teknologier og ikke kan benyttes til produktion af konkurrerende produkter

f) »produkt«: varer eller tjenesteydelser, herunder såvel mellemliggende varer og tjenesteydelser som færdige varer og tjenesteydelser

g) »aftaleprodukt«: et produkt, der fremstilles direkte eller indirekte på grundlag af de licenserede teknologirettigheder

h) »intellektuelle ejendomsrettigheder«: omfatter industrielle ejendomsrettigheder, navnlig patenter og varemærker, ophavsret og beslægtede rettigheder

i) »knowhow«: en mængde praktisk viden opnået gennem forsøg og afprøvning, der er:

   i) hemmelig, dvs. ikke almindeligt kendt eller let tilgængelig

   ii) væsentlig, dvs. vigtig og nyttig for produktionen af aftaleprodukterne, og

   iii) identificeret, dvs. beskrevet på en sådan måde, at det kan afgøres, om den opfylder hemmeligheds- og væsentlighedskriterierne

j) »relevant produktmarked«: markedet for aftaleprodukterne og disses substitutionsprodukter, dvs. alle de produkter, der af købere anses for substituerbare med aftaleprodukterne på grund af deres egenskaber, pris og anvendelsesformål

k) »relevant teknologimarked«: markedet for de teknologirettigheder, hvorpå der er meddelt licens, og disses substitutionsteknologier, dvs. alle de teknologirettigheder, der af licenstageren anses for substituerbare med de teknologirettigheder, hvorpå der er meddelt licens, på grund af deres egenskaber, den tilknyttede licensafgift og deres anvendelsesformål

l) »relevant geografisk marked«: det område, hvor de berørte virksomheder er involveret i udbud af og efterspørgsel efter produkter eller i meddelelse af licens på teknologirettigheder, og hvor konkurrenceforholdene er tilstrækkeligt ensartede og kan adskilles fra de tilstødende områder med henvisning til mærkbare forskelle i konkurrenceforholdene

m) »relevant marked«: kombinationen af det relevante produktmarked eller det relevante teknologimarked og det relevante geografiske marked

n) »konkurrerende virksomheder«: virksomheder, der konkurrerer på det relevante marked, idet:

i) de konkurrerende virksomheder er virksomheder på det relevante marked, hvor der er meddelt licens på teknologirettighederne, som meddeler licens på konkurrerende teknologirettigheder (faktiske konkurrenter på det relevante marked)

ii) de konkurrerende virksomheder på det relevante marked, hvor aftaleprodukterne sælges, er virksomheder, der uden teknologioverførselsaftalen begge ville være aktive på de(t) relevante marked(er), hvor aftaleprodukterne sælges (faktiske konkurrenter på det relevante marked), eller som i mangel af teknologioverførselsaftalen på grundlag af realistiske forudsætninger og ikke blot i teorien sandsynligvis ville foretage de nødvendige supplerende investeringer eller påtage sig andre nødvendige omkostninger for at trænge ind på de(t) relevante marked(er) inden for et tilstrækkeligt kort tidsrum til at kunne udgøre et konkurrencepres på de virksomheder, der allerede er aktive på det relevante marked (potentielle konkurrenter på det relevante marked)

o) »selektivt distributionssystem«: et distributionssystem, hvor licensgiveren forpligter sig til, enten direkte eller indirekte, at meddele licens på produktion af aftaleprodukterne udelukkende til licenstagere, der udvælges på grundlag af bestemte kriterier, og hvor disse licenstagere forpligter sig til ikke at sælge aftaleprodukterne til uautoriserede forhandlere inden for det område, som licensgiveren har forbeholdt dette distributionssystem

p) »eksklusivlicens«: en licens, efter hvilken licensgiveren ikke selv har ret til at producere på grundlag af de licenserede teknologirettigheder og ikke har ret til at meddele licens på de licenserede teknologirettigheder til tredjepart, generelt eller med henblik på en bestemt anvendelse eller i et bestemt område

q) »eksklusivområde«: et geografisk område, hvor kun en bestemt virksomhed har ret til at producere aftaleprodukterne, men hvor det dog er muligt at give en anden licenstager ret til inden for det pågældende område at producere aftaleprodukterne alene for en bestemt kunde, når den anden licens meddeles med henblik på at sikre den pågældende kunde en alternativ forsyningskilde

r) »eksklusiv kundegruppe«: en gruppe af kunder, hvortil kun én part i teknologioverførselsaftalen har ret til aktivt at sælge aftaleprodukterne produceret ved hjælp af den licenserede teknologi

s) »aktivt salg«: aktiv henvendelse til kunder gennem besøg, breve, e-mails, opkald eller andre former for direkte kommunikation eller gennem målrettet reklame og målrettede salgsfremstød, offline eller online, eksempelvis i trykt form eller via digitale medier, herunder onlinemedier, prissammenligningstjenester eller annoncering på søgemaskiner, som er målrettet kunder i bestemte områder eller bestemte kundegrupper, drift af et websted med et topdomæne fra et bestemt område eller af et websted, der tilbydes på sprog, som er almindeligt anvendt i bestemte områder, men som adskiller sig fra de sprog, der typisk anvendes i det område, hvor forhandleren er etableret

t) »passivt salg«: salg foretaget som følge af uopfordrede henvendelser fra individuelle kunder, herunder levering af varer eller tjenester til kunden, uden at salget er blevet indledt gennem annoncering, der er direkte henvendt til den specifikke kunde eller kundegruppe eller det specifikke område, herunder salg som følge af deltagelse i offentlige eller private udbud.

2. I denne forordning omfatter udtrykkene »virksomhed«, »licensgiver« og »licenstager« tillige disses respektive forbundne virksomheder.

Ved »forbundne virksomheder« forstås:

a) virksomheder, hvori en af parterne i teknologioverførselsaftalen direkte eller indirekte har en eller flere af følgende rettigheder eller beføjelser:

i) kan udøve mere end halvdelen af stemmerettighederne

ii) kan udpege mere end halvdelen af medlemmerne af bestyrelsen, direktionen eller andre organer, som repræsenterer virksomheden retligt

iii) har ret til at lede virksomhedens forretninger

b) virksomheder, der direkte eller indirekte har en eller flere af de i litra a) nævnte rettigheder eller beføjelser over en part i teknologioverførselsaftalen

c) virksomheder, hvori en af de i litra b) omhandlede virksomheder direkte eller indirekte har en eller flere af de i litra a) nævnte rettigheder eller beføjelser

d) virksomheder, hvori en part i teknologioverførselsaftalen sammen med en eller flere af de virksomheder, der er omhandlet i litra a), b) eller c), eller hvori to eller flere af sidstnævnte virksomheder i fællesskab har en eller flere af de i litra a) nævnte rettigheder eller beføjelser

e) virksomheder, hvori en eller flere af de i litra a) omhandlede rettigheder eller beføjelser i fællesskab indehaves af:

i) parter i teknologioverførselsaftalen eller disses respektive forbundne virksomheder som omhandlet i litra a)-d) eller

ii) en eller flere parter i teknologioverførselsaftalen eller en eller flere af disses forbundne virksomheder som omhandlet i litra a)-d) og en eller flere tredjemænd.

Artikel 2

Fritagelse

1. I henhold til traktatens artikel 101, stk. 3, og på de i denne forordning fastsatte betingelser finder traktatens artikel 101, stk. 1, ikke anvendelse på teknologioverførselsaftaler.

2. Fritagelsen efter stk. 1 finder anvendelse, for så vidt som teknologioverførselsaftaler indeholder konkurrencebegrænsninger, der falder ind under traktatens artikel 101, stk. 1. Fritagelsen gælder, så længe de licenserede teknologirettigheder ikke er udløbet, bortfaldet eller erklæret ugyldige, eller i tilfælde af knowhow, så længe denne knowhow forbliver hemmelig. Hvis knowhow bliver almindeligt kendt som følge af en handling begået af licenstageren, gælder fritagelsen imidlertid i hele aftalens løbetid.

3. Fritagelsen efter stk. 1 finder også anvendelse på bestemmelser i teknologioverførselsaftaler, som vedrører licenstagerens køb af produkter, eller som vedrører licensering eller overdragelse af andre intellektuelle ejendomsrettigheder eller knowhow til licenstageren, hvis og i det omfang disse bestemmelser er direkte forbundet med produktion eller salg af aftaleprodukterne.

Artikel 3

Markedsandelstærskler

1. Når de virksomheder, der er parter i aftalen, er konkurrerende virksomheder, finder fritagelsen efter artikel 2 anvendelse, hvis deres sammenlagte markedsandel ikke overskrider 20 % på noget relevant marked.

2. Når de virksomheder, der er parter i aftalen, ikke er konkurrerende virksomheder, finder fritagelsen efter artikel 2 anvendelse, hvis deres sammenlagte markedsandel ikke overskrider 30 % på noget relevant marked.

Artikel 4

Alvorlige konkurrencebegrænsninger

1. Når de virksomheder, der er parter i aftalen, er konkurrerende virksomheder, finder fritagelsen efter artikel 2 ikke anvendelse på aftaler, der direkte eller indirekte, alene eller kombineret med andre forhold, som parterne har indflydelse på, har et af følgende formål:

a) at begrænse en parts mulighed for at fastsætte sine egne priser ved salg af produkter til tredjemand

b) at begrænse produktionen, medmindre der er tale om en begrænsning af produktionen af aftaleprodukter, som pålægges licenstageren i en ikkegensidig aftale, eller som kun pålægges én af licenstagerne i en gensidig aftale

c) at opdele markeder eller fordele kunder, dog med undtagelse af:

i) en forpligtelse for licensgiveren og/eller licenstageren i en ikkegensidig aftale til ikke at producere ved hjælp af de licenserede teknologirettigheder i det eksklusivområde, der er forbeholdt den anden part, og/eller til ikke at sælge aftaleprodukterne aktivt og/eller passivt i det eksklusivområde eller til den eksklusive kundegruppe, der er forbeholdt den anden part

ii) en begrænsning som led i en ikkegensidig aftale af licenstagerens aktive salg af aftaleprodukterne i det eksklusivområde eller til den eksklusive kundegruppe, som licensgiveren har tildelt en anden licenstager, forudsat at sidstnævnte ikke var en konkurrerende virksomhed til licensgiveren på tidspunktet for indgåelsen af sin egen licensaftale

iii) en forpligtelse for licenstageren til kun at producere aftaleprodukterne til eget brug, forudsat at licenstageren, når denne inkorporerer aftaleprodukterne i sine egne produkter, ikke pålægges begrænsninger med hensyn til aktivt eller passivt salg af aftaleprodukterne som reservedele til licenstagerens egne produkter

iv) en forpligtelse for licenstageren i en ikkegensidig aftale til kun at producere aftaleprodukterne til en bestemt kunde, når licensen blev meddelt med det formål at sikre den pågældende kunde en alternativ forsyningskilde

d) at begrænse licenstagerens muligheder for at udnytte egne teknologirettigheder eller begrænse en af aftaleparternes muligheder for at udføre forskning og udvikling, medmindre sidstnævnte begrænsning er nødvendig for at forhindre, at tredjeparter får kendskab til den licenserede knowhow.

2. Når de virksomheder, der er parter i aftalen, ikke er konkurrerende virksomheder, finder fritagelsen efter artikel 2 ikke anvendelse på aftaler, der direkte eller indirekte, alene eller kombineret med andre forhold, som parterne har indflydelse på, har et af følgende formål:

a) at begrænse en parts mulighed for at fastsætte sine egne priser ved salg af produkter til tredjemand, dog med forbehold af muligheden for at fastsætte maksimumssalgspriser eller vejledende salgspriser, forudsat at det ikke får karakter af faste salgspriser eller minimumssalgspriser som følge af pres eller incitamenter fra den ene af parterne

b) at begrænse det geografiske område eller den kundegruppe, hvortil licenstageren må sælge aftaleprodukterne passivt, undtagen når der er tale om følgende begrænsninger:

i) en begrænsning af passivt salg ind i et eksklusivområde eller til en eksklusiv kundegruppe, der er forbeholdt licensgiveren

ii) en forpligtelse til kun at producere aftaleprodukterne til eget brug, forudsat at licenstageren, når denne inkorporerer aftaleprodukterne i sine egne produkter, ikke pålægges begrænsninger med hensyn til aktivt eller passivt salg af aftaleprodukterne som reservedele til licenstagerens egne produkter

iii) en forpligtelse til kun at producere aftaleprodukterne til en bestemt kunde, når licensen blev meddelt med det formål at sikre den pågældende kunde en alternativ forsyningskilde

iv) en begrænsning af en licenstagers salg til slutbrugere, hvis licenstageren driver virksomhed i engrosleddet

v) en begrænsning af salg til uautoriserede forhandlere beliggende i et område, hvor licenstageren driver et selektivt distributionssystem for aftaleprodukterne

c) at begrænse det aktive eller passive salg til slutbrugere foretaget af en licenstager, der er medlem af et selektivt distributionssystem, og som driver virksomhed i detailleddet, dog med forbehold af muligheden for at forbyde et medlem af systemet at drive virksomhed fra et uautoriseret forretningssted.

3. Når de virksomheder, der er parter i aftalen, ikke er konkurrerende virksomheder på tidspunktet for indgåelsen af aftalen, men bliver konkurrerende virksomheder efterfølgende, finder stk. 2 og ikke stk. 1 anvendelse i aftalens fulde løbetid, medmindre aftalen efterfølgende ændres i en materiel henseende. En sådan ændring omfatter indgåelse af en ny teknologioverførselsaftale mellem parterne om konkurrerende teknologirettigheder.

Artikel 5

Begrænsninger, der falder uden for fritagelsen

1. Fritagelsen efter artikel 2 finder ikke anvendelse på følgende forpligtelser indeholdt i teknologioverførselsaftaler:

a) enhver direkte eller indirekte forpligtelse for licenstageren til at meddele eksklusivlicens eller til helt eller delvist at overdrage eksklusive rettigheder til licensgiveren eller til en tredjemand udpeget af licensgiveren, for så vidt angår licenstagerens egne forbedringer af eller egne nye anvendelser af den licenserede teknologi

b) enhver direkte eller indirekte forpligtelse for en part til ikke at anfægte gyldigheden af intellektuelle ejendomsrettigheder, som den anden part besidder i Unionen; dette er dog ikke til hinder for, at der i aftaler om eksklusivlicens indføres klausuler om, at teknologioverførselsaftalen kan opsiges, såfremt licenstageren anfægter gyldigheden af en af de teknologirettigheder, hvorpå der er meddelt licens.

2. Når de virksomheder, der er parter i aftalen, ikke er konkurrerende virksomheder, finder fritagelsen efter artikel 2 ikke anvendelse på direkte eller indirekte forpligtelser, der tjener til at begrænse licenstagerens muligheder for at udnytte sine egne teknologirettigheder eller til at begrænse en af aftaleparternes mulighed for at udføre forskning og udvikling, medmindre sidstnævnte begrænsning er nødvendig for at forhindre, at tredjemand får kendskab til den overførte knowhow.

Artikel 6

Inddragelse i konkrete tilfælde

1. I henhold til artikel 29, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1/2003 kan Kommissionen inddrage fritagelsen efter nærværende forordning, hvis den i et konkret tilfælde konstaterer, at en teknologioverførselsaftale, der er omfattet af fritagelsen efter artikel 2 i nærværende forordning, alligevel har virkninger, som er uforenelige med traktatens artikel 101, stk. 3, og især når:

a) markedsadgangen for teknologier tilhørende tredjemand begrænses, f.eks. som følge af den kumulative virkning af parallelle netværk af ligeartede konkurrencebegrænsende aftaler, der forbyder licenstagere at udnytte teknologier tilhørende tredjemand

b) markedsadgangen for potentielle licenstagere begrænses, f.eks. som følge af den kumulative virkning af parallelle netværk af ligeartede konkurrencebegrænsende aftaler, der forbyder licensgivere at meddele andre licenstagere licens, eller fordi den eneste teknologiejer, der meddeler licens på relevante teknologirettigheder, indgår en aftale om eksklusivlicens med en licenstager, der allerede er aktiv på produktmarkedet på grundlag af stedfortræderteknologirettigheder.

2. Når en teknologioverførselsaftale, der er omfattet af fritagelsen efter artikel 2 i denne forordning, i et konkret tilfælde har virkninger, som er uforenelige med traktatens artikel 101, stk. 3, på en medlemsstats område eller på en del heraf, som frembyder alle de karakteristika, der kendetegner et særskilt geografisk marked, kan den pågældende medlemsstats konkurrencemyndighed i henhold til artikel 29, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1/2003 inddrage fritagelsen efter nærværende forordning for dette område, under de samme omstændigheder som dem, der er angivet i stk. 1.

Artikel 7

Ikkeanvendelse af denne forordning

1. I henhold til artikel 1a i forordning nr. 19/65/EØF kan Kommissionen ved forordning erklære, at når parallelle netværk af ligeartede teknologioverførselsaftaler dækker mere end 50 % af et relevant marked, finder nærværende forordning ikke anvendelse på teknologioverførselsaftaler, som indeholder bestemte begrænsninger vedrørende det pågældende marked.

2. En forordning i henhold til stk. 1 finder tidligst anvendelse, seks måneder efter at den er vedtaget.

Artikel 8

Anvendelse af markedsandelstærsklerne

Ved anvendelse af de i artikel 3 fastsatte markedsandelstærskler gælder følgende bestemmelser:

a) markedsandelen beregnes på grundlag af omsætningen på markedet; foreligger der ingen oplysninger om en deltagende virksomheds omsætning på markedet, kan dens markedsandel fastlægges skønsmæssigt på grundlag af andre pålidelige markedsoplysninger, herunder de afsatte mængder

b) markedsandelen beregnes på grundlag af data for det foregående kalenderår; hvis det foregående kalenderår ikke er repræsentativt for parternes stilling på de(t) relevante marked(er), beregnes markedsandelen som et gennemsnit af parternes markedsandele for de tre foregående kalenderår

c) for de i artikel 1, stk. 2, andet afsnit, litra e), omhandlede virksomheder fordeles markedsandelen ligeligt mellem hver af de virksomheder, der besidder de i artikel 1, stk. 2, andet afsnit, litra a), nævnte rettigheder eller beføjelser

d) markedsandelen for en part, der er aktiv på et relevant teknologimarked, beregnes på grundlag af tilstedeværelsen af denne parts teknologirettigheder på de(t) relevante marked(er) (dvs. de(t) produktmarked(er) og geografiske marked(er)), hvor aftaleprodukterne sælges, dvs. på grundlag af denne parts og licenstagernes samlede salg af produkter, der indeholder partens licenserede teknologirettigheder

e) hvis den i artikel 3, stk. 1 eller 2, nævnte markedsandel indledningsvis ikke overstiger henholdsvis 20 % eller 30 %, men efterfølgende overskrider disse tærskler, gælder fritagelsen efter artikel 2 fortsat i tre på hinanden følgende kalenderår efter det år, hvor 20 %-grænsen eller 30 %-grænsen første gang blev overskredet.

Artikel 9

Forhold til andre gruppefritagelsesforordninger

Denne forordning finder ikke anvendelse på licensordninger i forsknings- og udviklingsaftaler, som falder ind under anvendelsesområdet for forordning (EU) 2023/1066, eller specialiseringsaftaler, som falder ind under anvendelsesområdet for forordning (EU) 2023/1067.

Artikel 10

Overgangsperiode

Fra den 1. maj 2026 til den 30. april 2027 finder forbuddet i traktatens artikel 101, stk. 1, ikke anvendelse på aftaler, der allerede var i kraft den 30. april 2026, og som ikke opfylder betingelserne for fritagelse efter denne forordning, men som den 30. april 2026 opfyldte betingelserne for fritagelse efter forordning (EU) nr. 316/2014.

Artikel 11

Gyldighedsperiode

Denne forordning træder i kraft den 1. maj 2026.

Den udløber den 30. april 2038.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. april 2026.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand